

mora učiti; tudi šola veselega petja mora biti pri poštenih, dobrih ljudeh. Náte jih torej čednih pesmic lično zbirko!« Tako je zapisal A. M. Slomšek v zbirki »Šola lepega petja« in štirideset let pozneje J. Aljaž: »Náte tedaj novi šopek zbranih pesni, slovenski pevci in pevke, pa tudi čitatelji, da z njimi ogrevate svoje srce!«

Med 72 pesmimi najdemo v tej zbirki pesmi »Veseli pastir« in obilico drugih bolj ali manj znanih. Kdo danes ne pozna pesmi »Triglav« (V gorenjsko oziram se skalnato stran, Triglava blešče se vrhovi...), ki jo je napisal M. Semrajc, uglasbil pa J. Fleišman, ali pesmi Simona Gregorčiča »Nazaj v planinski raj! Še se spomnimo pesmi bratov Ipavec, npr. v prvem zvezku objavljene pesmi dr. Gustava Ipavca »Slovenec sem«, še se spomnimo pesmi Antona Slomška, npr. »Vesela doma« (Preljubo veselje, oj, kje si doma...).

Devetdeset let je, kar je bila objavljena himna Triglava, zato je prav, da se spomnimo dela Jakoba Aljaža, ki ni samo ohranil Triglavski svet Slovincem, ampak je med drugim s prvo in drugo »Slovensko pesmerico« častno nadaljeval delo Antona Martina Slomška, ki je Slovincem ohranil Maribor.

Aljaž je zbral in objavil 161 slovenskih pesmi.

Franc Ježovnik

Janez Mrak — 90-letnik

Če v Radovljici vprašate za Repeškovega Janeza, vas bodo napotili k čilemu, zdravemu in krepkemu možu prav mladeniškega videza, ki bi z lahkoto utajil kar precej let. Ko sem ga zgodaj zjutraj obiskala, je že zamesil testo za rezance, vmes pa je še skočil po mleko. Zelo rad in veliko je v življenju kupal; bil bi lahko odličen kuhar.

Janez Mrak se je rodil 5. septembra 1900 kot pristen Gorenjec, Radovljčan. Njegov dom je v starem mestnem jedru, ki ga krasi pred leti odkrita in restavrirana freska višarske Marije. Bili so sosedje z Roblekovimi, dobro se še spominja očeta in sina Huga. Verjetno ga je prav on navdušil za planinstvo, saj je med planinci že prek 70 let. Pomagal je pri gradnji prvih koč, kupal in »nosil na mizo«. Najraje je zahajal na Begunjščico, v »Vilfanco«, saj Roblekovega doma takrat še ni bilo.

Oče je bil čevljar in brivec ter precej strog mož. Vseh pet otrok je moralo trdo in pošteno delati, saj so imeli nekaj polja in travnikov, pri hiši pa konja in kravo. Kot vsi mladi se je tudi Janez kdajpakdaj izmuznil delu in jo ubral tudi na Triglav. Utrujenemu je ob vrnitvi oče dejal: »Če si lahko šel na Triglav, boš pa še travnik pokosil!«

Izučil se je za brivca. Osemnajstleten je dočakal konec I. svetovne vojne v Judenburgu. Po srečni vrnitvi je pridno delal in kupil hišo, v kateri si je uredil brivsko frizerski salon, ki ga je upravljal do upokojitve 1. januarja 1984. Njegova stranka je bil tudi Jakob Aljaž. Tudi zadnje vojno je srečno preстал, čeprav je bil aretiran in zaprt v Šentvidu.

Janez je svoje stranke »obril« tudi za planinsko članarino in tako pridobil društvu precej novih članov. Članarino je pobiral do svojega 85. leta.

Resno bolan ni bil nikoli; bolan je le, če nima dela. Ne more biti pri miru, vedno mora nekaj početi doma ali na vrtu. Svojim letom, ne starosti, pripisuje zmernost — zmernost v vsem. Ne pije, ne kadi, hodi spat »s kurami« in vstaja pred njimi. Čeprav se letnic ne spominja, pa prav dobro ve, kako je nastajalo mesto, veliko zanimivega ve povedati o dogodkih, ljudeh in takratnem življenju. Škoda, da ni pisal kronike! Zelo rad se udeležuje izletov in se vozi naokoli, najraje z letalom. Po naravi je vedno nasmejan in dobre volje, hudomušen in po svoje nabrit, da mu ni vedno vsega verjeti.

Janez je bil dolgoletni član upravnega in nadzornega odbora ter prizadeven poverjenik PD Radovljica. Letos se je udeležil proslave 95-letnice društva pri Valvasorjevem domu, saj je le pet let mlajši od društva. Za svoje dolgoletno delo je prejel več častnih znakov, priznanj in pla-

keto PZS, društvo pa ga je imenovalo za častnega člana. Še vedno se živo zanima za delo društva.

Ob tem lepem in častitljivem jubileju mu planinci prav pristrčno čestitamo in želimo, da bi ob velikem razumevanju in skrbi nečakanje Maje in njene družine tako krepak in zdrav dočakal svojo stoletnico.

Verenka Mencinger

Delovni tabor v Trenti

V Trenti je bil od 7. do 21. julija letos 12. planinski delovni tabor, ki se ga je v organizaciji Republiškega odbora za prostovoljno delo in Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije udeležilo 57 dijakov, študentov in zaposlenih mladincev, od tega 47 Slovencev, štirje Francozi, po dva Poljaka in Američana ter po en Kanadčan in Belgijec. Povprečna starost udeležencev je bila 19 let in pol.

Udeleženci tabora so opravljali pet različnih del. Ena od skupin je popisovala divja odlagališča smeti in ugotovila, da je na območju Trente 63 večjih in manjših odlagališč, kar seveda lahko zbuja zaskrbljenost: čeprav je Trenta del Triglavskega narodnega parka, se onesnaževanju ne more izogniti. Podatke o divjih odlagališčih bodo strokovno obdelali in poslali v skupen kataster divjih odlagališč za celotno območje Slovenije.

Vendar udeleženci tabora na divja odlagališča niso samo opozarjali, ampak se je ena od skupin lotila tudi čiščenja smetišč in še predvsem planinskih poti. Deloma so očistili in deloma poskusili očistiti točke in poti Zapoden, Zapoden—Špička, območje Vršiča, Vršič—Mojstrovka, pot Zadnjica—Luknja, Luknja, Zadnjica—Prehodavci, Lepeče—Trebiški dol, Zadnjica, Zadnjica—Kriški podi, breg Krnskih jezer, Lepena—Krnsko jezero in okolica Kugyjevega spomenika. V dolino so prinesli 163 velikih črnih vreč smeti.

Tretja skupina je pomagala uredničevati projekt Soška pot, ki si ga je zastavil Triglavski narodni park. Projekt bo povezal s pešpotjo izvir Soče z Bovcem. S pomočjo delavcev Triglavskega narodnega parka so udeleženci tabora opravili več kot 500 delovnih ur, ko so nadelovali pot, jo čistili ali širili in postavljali lesene stopnice, kjer je bilo treba. Ko bo projekt končan, bo to za Trento velika pridobitev, saj zdaj z enega konca Trente na drugi ni mogoče iti peš drugače kot po asfaltu. Kot je že navada na planinskih taborih, je ena od skupin pomagala domačinom pri kmečkih opravilih, predvsem še pri košnji in spravilu sena. Letos so pomagali tudi Pretnarjevim, ki si urejajo novo domovanje; staro jim je namreč lani ogrozil

zemeljski plaz. V celoti so letos pomagali na osmih domačijah.

Naposled so udeleženci letošnjega mladinskega tabora opravili nekaj vzdrževalnih del v svojem vzgojnoizobraževalnem centru v Bavšici. Kot vemo, je ta center potreben temeljitejših popravil, ki jih bodo lahko opravili le strokovnjaki, ko bo seveda na voljo veliko denarja.

Vsak dan je na letošnjem taboru delalo povprečno 50 ljudi, vsak od udeležencev je povprečno opravil deset delovnih dni, v celoti pa je bilo opravljenih 3358 delovnih ur. Poudariti velja, da je letošnji tabor v celoti finančno pokrtil Republiški odbor za prostovoljno delo.

Deset udeležencev iz tujine se je odlično vživelo v okolje in je aktivno sodelovalo pri vseh dejavnostih, tudi pri interesnih dejavnostih, ki so bile karseda pestre; med drugim so udeleženci šli tudi na izlet na Triglav.

Kot je vodja letošnjega tabora Samo Gjerek zapisal v poročilo, je tabor izpolnil vsa pričakovanja, več kot odlično pa je bilo sodelovanje s Triglavskim narodnim parkom.

Koča na Travniku

V nedeljo, 2. septembra letos ob 10. uri, je planinsko društvo Ljubno ob Savinji svečano odprlo obnovljeno in povečano planinsko Kočo na Travniku, ki se je prej imenovala Antejevo zavetišče. Koča stoji južno pod vrhom Velikega Travnika (1637 metrov) in severno od Malega Travnika (1532 metrov) na široki trati ob transversalni poti med Smrekovcem (2 uri 30 min.) in kočo na Loki pod Raduho (2 uri). Na sever je 20 minut na Turnovko, z Ljubnega peš do koče pa je tri ure in pol.

Kljub slabemu vremenu se je zbralo kar precej planincev iz okolice in s Koroške. Slavnostni govornik je bil Martin Aubreht, član gospodarske komisije pri PZS. V imenu PZS je navzoče nagovoril podpredsednik Jože Dobnik, v imenu Savinjskega MDO je povedal nekaj o delu in zgodovini Miro Žolnir. Spregovorili so še predsednik PD Mozirje Franci Steiner (ki je podaril sliko), PD Rečice ob Savinji (ki je izročil praktično darilo) in Tone Ikvic v imenu PD Solčava. Tri deklice z Ljubnega so pristrčno deklamirale pesmice, tri zapele in zaigrale na kitaro, nekaj pesmi pa je zapel še moški pevski zbor iz Ljubnega. Za dobro razpoloženje je poskrbel trio iz Luč. O gradnji in poteku del je spregovoril predsednik gradbenega odbora Lojze Mikec.

Predsednik PD Ljubno Edi Marovt je podelil priznanja graditeljem, trije člani pa so prejeli častne znake Planinske zveze Ju-